

Stanisław Runge (1933-1936)

BIOGRAFIA

Stanisław Runge urodził się w 1888 r. we Lwowie. Studia rozpoczął na Politechnice Lwowskiej, jednak po roku przeniósł się do C.K. Akademii Weterynarii. W 1913 r. Stanisław Runge zdał z odznaczeniem egzamin państwowy i otrzymał dyplom lekarza weterynarii.

W czasie wojny przygotowywał rozprawę, na podstawie której w 1915 r. opublikował 30 pozycji piśmiennictwa. W 1919 r. został naczelnikiem Wydziału Oświatowo-Naukowego Sekcji Weterynaryjnej Ministerstwa Spraw Wojskowych w Warszawie, gdzie prowadził głównie pracę naukową.

W kwietniu 1920 r. został mianowany profesorem nadzwyczajnym weterynarii na Wydziale Rolniczo-Leśnym Uniwersytetu Poznańskiego. Organizował od podstaw Katedrę Weterynarii Rolniczej, która własnych pomieszczeń dorobiła się dopiero w 1922 r., kiedy Uniwersytet zakupił od Bractwa Strzeleckiego budynek dla Wydziału Rolniczo-Leśnego przy ul. Sołackiej 10 (obecnie ul. Wojska Polskiego 52 – Kolegium Rungego). Wtedy profesor Runge mógł zacząć urządzać swoją placówkę

naukowo-dydaktyczną. Tylko w latach 1920—1933 wykonano pod kierunkiem Stanisława Rungego 16 doktoratów.

Połowa lat trzydziestych zapisała się szczególnie w biografii Stanisława Rungego. 29 maja 1933 r. Senat Uniwersytetu wybrał go na rektora uczelni na kolejne trzy lata akademickie.

Wojnę przeżył w Anglii, gdzie m.in. zorganizował studia medycyny weterynaryjnej w Royal Veterinary College w Edynburgu. W 1946 r. Profesor wrócił do kraju i objął kierownictwo dawnej Katedry i Zakładu Weterynarii Rolniczej Uniwersytetu Poznańskiego. Dodatkowo, od roku akademickiego 1951/52, objął kierownictwo naukowe i wykłady na Wydziale Weterynarii Uniwersytetu i Politechniki Wrocławskiej.

Stanisław Runge reprezentował w naukach weterynaryjnych nurt związany z badaniami eksperymentalnymi i był wnikliwym obserwatorem objawów stanów patologicznych u zwierząt. Tylko w okresie międzywojennym ogłosił około 60 publikacji naukowych. Na specjalną uwagę zasługują jego eksperymenty z przeszczepianiem męskich gruczołów rozrodczych zwierząt domowych. Publikacje z tego zakresu przyniosły mu znaczny rozgłos w świecie naukowym. Drugim zagadnieniem, któremu poświęcił wiele uwagi, były sposoby rozpoznawania, zapobiegania i zwalczania groźnych chorób zakaźnych.

W okresie powojennym profesor Runge ogłosił około 50 prac naukowych oraz artykułów popularnonaukowych. Brał udział w pracach wielu towarzystw naukowych weterynaryjnych i przyrodniczych.

Stanisław Runge mieszkał w domu przy ul. Libelta 24 w Poznaniu w latach 1927 — 1939 i 1946 — 1953, po powrocie z Anglii i Szkocji. W 2003 r. umieszczono tu tablicę pamiątkową z podobizną profesora. Zmarł w 1953 r.

Źródło:

Zapisane w pamięci. Wydawnictwo Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu, Poznań 2009.
Wikipedia — wolna encyklopedia, www.wikipedia.org

Opracowanie:

Magdalena Grygiel - Biuro Promocji i Współpracy z Praktyką